

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' εβδομὸν μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἔδρεθόμεν τῶν Παρθενῶν.

Χίλια κι' ἑννιάκονα κι' ἑνα
κι' ὄλο τὰ συνειθισμένα.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέρουσα πολλή.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἐπ' εὐθείας πρὸς ἐμὴ.
Συγφορὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ κτὼ φράγχα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ἑίνα ἄμας μέρη — δέκα φράγχα καὶ ἑπὶ χερί.

Ἐξ ἡρώδων φέρουσι πάντες ἐμμοῦσου τελετῆ
ἐπὶ πωλοθμῶν σώματος «Ρωμῶν» ἀνελλιπῆ
πρὸς ὄλο εἰκοσάφραγχα, κι' ἕποιος ἐπ' ἕξω θέλει
δὲν θὰ πληθῶν δι' αὐτὰ Ταχυδρομῶν τέλη.

Τοῦ μῆνός τοῦ Μαρτίου δεκάτη
καὶ ψηφιογραφε πᾶν 'στὸ Παλάτι.

Ποθῆτος ἑπτακόσια κι' εἰκοσικοτῶ,
νέας Γερουσίας κάδο κρατακτῶ.

Φαδουλῆς καὶ Περιελίτος,
ὁ καθένας νέτος δίκιτος.

Γιατί σημαίνουσι βαρεῖα
ἰδῶ κι' ἐκεὶ καμπανερῆ;
γιατί βοῶ, γιατί κρημῶς,
κι' ἰδόντων ἄγριος βρυγμῶς;

Τὶνὲ σημαίνῃ τὸ σῆμα τῶν κι' ἡ καθωγακουσίως
καὶ λαὸς φωνάζει πῶς πεινᾷ, ἀπὸ πείνης
καὶ λαὸς θὰ πᾶρῃ τὰ βουνα, ἀπὸ πείνης
καὶ λαὸς Ἐθνοσουλῆς, Σπῆται καὶ Γερουσίας.

Ὅρα γλυκεῖα τῆς χαρῆς ἡσ, ποῦ γλυκοῦς ἡμερῶν,
καὶ κάθουσι τὰ πούλια φωλῆται,
καὶ χαρὰ σ' ἐκείναις τῆς κοιλίας, ἀπὸ χαρῆς
ποῦ δὲν τῆς ἔδρουσι πόνου.

Λαὸς καὶ πάλιν ἀπειλεῖ,
λαὸς μὲ φόρους ρίβει,
λαὸς καὶ δούτην Βουλὴν
μ' ἀναφορὰς γυρᾶται.

Τοῦ δίνει θέρρος καὶ μιλιὰ
τῆς πεινᾶς τὸ σικίλετι,
γράφει γράφῃ 'στὸν Βασιλεῖα,
γράφῃ καὶ 'στὸ Δοβλέτι.

Νέα συλλαλητήρια
μῆγλα καὶ σωτήρια,
καὶ Ἐθνοσουλῆς καὶ Γερουσίας θλίσι,
καὶ μῆσα εἰ φησίοματὰ τὴν συμφορὰ τοῦ στέλλει.

Σωθῆκαν τὰ χωρὰτὰ
καὶ στέλλουσι τὸν Γονατῶ
νὰ μᾶς 'μιλήσῃ τὰ καὶ τὰ.

Ἦλθαν ἡμέρας σοβαρῆς
κι' ἴσως νὰ φεῖν κέτι...
ὁ Γονατῆς μ' ἀναφορὰς
πηγαίνει 'στὸ Παλάτι.

Ἄνοιξετε τῶν Παλατιῶν
ἢ πόρταις ἢ τρανῶν,
νὰ ἴδῃτε δάκρυα ματιῶν,
μ' ἀνοιξετε φωνεῖτε.

'Ανοίξετέ μας πρὸς Θεὸν
τοῦ κυριάρχου τοῦ λαοῦ
νὰ ἔμπουν ἐντολοδόχοι.

'Ανοίξετε... τίς τὰς κτυποῦν...
ἀνοίξετε, κί' εἰς ἔτι πούν
νὰ μὴ ἀκούσουν ὄχι.

Κάθε δουλειά μου παραιτῶ,
'ἤψαλ' τὴ σκούφια μου πετῶ,
κί' Ἐθνοσυνίλευσι ζῆτῶ.

'Όταν τῆς φτώχειας, Περικλή, μὲ σφίγγ' ἡ βουρλίσια,
κάνω συλλαλητήριο καὶ θέλω Γερουσία.

'Όταν ὁ περονόσπορος τὰμπέλια μου ρημάξη
ζῆτῶ καινούριο Σύνταγμα κὴ βρέξη καὶ μὴ σταῆξη.

'Όταν κυττῶ νηστικὴς γορτάτους μουτερήδες,
ὅταν κυττῶ φωριληδες καθβάλα σὶ ντουρηδες,
κί' ἐγὼ δὴν ἔχω γαϊδάρο καὶ β'γῶ ἴσθην ἰππασία,
τότε ποῦ λὶς φορκίζομαι καὶ θέλω Γερουσία.

'Όταν κυττῶ τὸν γείτονα μὲ γέλιο καὶ μὲ χάχανα
συγὰ πιπέρη μπόλιο καὶ βράξη καὶ ἴσθ' ἀλάχανα,
κί' ἐγὼ ἔξερ' κί' ἀνάλατα τὰ γόρτα μου μασσῶ,
τότε γί' ἀναθεώρῃσι Σύντάγματος λυσσῶ,
καὶ γράφω ἴσθ' Παλάτι
γυρεύοντας ἀλάτι.

'Όταν κυττῶ τὸν σοβάρη
τὸν μὲν καὶ δὲ μὲ τὰ φρερὰ
τὸν κόκκινο τὸν σβέρκο του σπαλίταις νὰ φορτῶνη,
κί' ἐγὼ δὴν ἔχω μῆτε μὲ φτιασμένη μὲ χαρτόνι,
τότε σηκώνοντας ἤψαλ' μὲ παροάλη παντιέρα
ζῆτῶ Βουλῆ δευτέρα.

'Όταν ἀκούω πῶς κί' οἱ Μπούρς μὲ τοὺς Ἐγγλέζους τώρα
θὰ συνθηκολογήσουν,
καὶ τῶσαν συζητήσεων πῶς θὰ περῶ' ἡ μπόρα
κί' ἡ κρίσις θὰ σιγήσουν.

'Όπότεν συλλογίζομαι πῶς τώρα δὴν θὰ λὶν
μῆτε γί' αὐτὸν τὸν πόλεμο καὶ γιὰ τὸν Τσαμπηλαῖν,
ὅπότεν συλλογίζομαι, ρουφὸν τὸν ναργιλέ μου,
πῶς δὴν θὰ κρίνω σὰν καὶ πρὶν τὰς φάσεις τοῦ πολέμου,
καὶ θ' ἀδραγῆ ἴσθ'ον κερφεῖ σφραγίσια φαντασία,
ὡς μόνον καταφύγιον μοῦ μὲν' ἡ Γερουσία.

'Όπότεν συλλογίζομαι τὸ κομπολόγι παίζων
πῶς καθησούσασιν κί' αὐτὸ τὸ κράτος τῶν Κινίζων,
ὅπότεν συλλογίζομαι τί συζητήσις χάνομαι,
πῶς μῆτε γιὰ τὸν Ἀη-Χού-Ταχὺ κουβέντα δὴν θὰ πιάνωμε,
ὡς μόνον καταφύγιον μὲς ἴσθ' ἰππασία
ζῆτῶ τὴν Γερουσία.

'Ἐλάωσα παντιέρα... τ'όμ'ι περὰ τατὰ,
σῆλω, Περικλέτο σαχλαραπάτῶ,
πᾶμε ἴσθ' Παλάτι μὲ τὸν Γονατῶ.

Περικλέτο, γλίττα
κί' ἀρχισι νὰ λὶς,

στὴλα ντακουμίντα,
ζῆτε δὴ Βουλαῖς.

Ταχὴ δὴν δὴν εἶναι καὶ ἴσθ' Ἐγγλιτῆρας;
τὸ λοιπὸν ἄς γίνουμ δὴν κί' ἰδῶ πέρα.
Μὲ τὴ μὲ Βουλῆ
'μοιζόμε βιολι,
'μοιζόμε μπουζούκι, πούμ'ι μὲ κορδα...
πρέπει μὲ γιὰ Λόρδους, κί' ἄλλη μὲ γιὰ Λόρδα.

Δὴ Βουλαῖς γυριῶ... πηλαλὸ μὲ φορμα...
δὴν μᾶς φθάν' ἡ μῆα... φύλα ἴσθ' ἀσκυλιά...
οἱ παλῆροι φωστῆρς νᾶμ'ουμ ἴσθ' ἰππασία,
κί' ὄλ' οἱ νέοι νᾶμ'ουμ μῆα ἴσθ' ἰππασία.

Δὴ Βουλαῖς γυριῶ, Περικλή κοπρίτη,
μὰ κί' ἡ δὴν δὴν φθάνουμ... θέλω καὶ μὲ τρίτη...
μὰ κί' ἡ τρίτ' δὴν φθάνουμ... θέλω καὶ τετάρτη...
πᾶμε καὶ ἴσθ' Ὄντη καὶ ἴσθ' Ὄντη κί' ἴσθ' Ὄντη.

Δὴν ἀρῆσι καὶ τούτῃ,
θέλω παραπάνω,
πᾶμι, βρὶ τσιφουτῃ,
καὶ ἴσθ' Ὄντη Καραπάνω.

Πᾶμε καὶ ἴσθ' Ὄντη καὶ ἴσθ' Ὄντη...
μῶλις φθάνουμ πίντε ἴσθ' ἰππασία-κατρίδα,
πίντε ἴσθ' Σύνταγμα τὰ κουρλιασμένα,
πίντε καὶ ἴσθ' μᾶτ'ι σου, πίντε καὶ ἴσθ' ἰμῆνα.

Π.—Μὲ τὸ παλῆ τὸ Σύνταγμα βρὶ Φασουλή μου, γέθουμ
καὶ τὸ παραθερῆκα καὶ τὸ παρασιχῆκα.
Θέλω μὲ νῆο Σύνταγμα νὰ βλίπω τὸ παλῆ
τοῦ κράτους ρεμπιλιό.

Φαντάσου νᾶναι δὴ Βουλαῖς, δὴ πρῶτ' Παρλαμέντα,
φαντάσου τότε καὶ τὰ δὴν νὰ κάνουμ φαλιμέντα,
φαντάσου καὶ τὰ δὴν μὰζι νὰ γλυκοζημερώνωται,
κί' ἀπὸ τὸ δόλιο Κεντρικὸ διπλῶ νὰ προπληρώνωται.

Φαντάσου νᾶναι δὴ Βουλαῖς, ἴσθ' μὲ νὰ χασομυριώμ'ι
ἴσθ' ἰππασία νὰ κοιμώμασ'ι.

Τί νὰ τὴν κάνω μὲ Βουλῆ;... πρέπει νὰ γίνῃ κί' ἄλλη,
ν' ἀκούω λόγια καὶ τῶν δὴν, καὶ ἴσθ' ἰππασία νᾶναι πάλι,
κί' ἀπὸ τῆς δὴν νὰ πέρνωμ ρουφετῆς, πατριώτ'ι,
κί' ὅσα δὴν κᾶν' ἡ δευτέρη, νὰ μᾶς τὰ κᾶν' ἡ πρῶτη.

Λοιπὸν Ἐθνοσυνίλευσις... σιχίσι παλῆ τεφτέρια,
κί' ἄς γίνῃ μεταρρομῆσι σὶ νόμοις καὶ θεσμοῖς,
γιὰ νὰ μ'ποροῦμ ἰλιθῆρα ν' ἀπλώνωμ τὰ χέρι
σὶ τόσους περισσύνοντας προϋπολογισμοῦς.

Φ.— Ὁ καὶ μοῦ φωνάξ'ι,
ποῦ φωνάξ'ις σοβαρῶ
δίγως μᾶσκα καὶ μακεῖ
πῶς δὴν ὄ' ἀφσαν παρᾶ,
πάλι θέλεις Γερουσία, πάλι γί' ἄλλαγ'ις φοφᾶς,
πάλι μεθωμένους εἶσαι, πάλι φασκελα θὰ φᾶς.